

A Gyulai Húskombinát

A több mint egymilliárd forintos beruházással épült Gyulai Húskombinátban megkezdődött az üzemszerű termelés. Az idén húskészítményekből és szárazaruból az elmúlt évhez képest száz vagonnal többet termelnek. Az export várhatóan huszonöt százalékkal növekszik és a szárazáru mellett egyéb húskészítményekkel is bővül. A képen: a korszerű tárolótér.

A rókusi tanácskozási központban

A lakosság egészségügyi ellátása

E héten ismét megkezdtek munkájukat a tanácskozási központok a körzeti, kerületi párt- és népfelhelyiségekben. A négy év óta sikeresen működő fórumok mindig számítani lehetett a körzetek lakóinak véleményére a fontos közéleti kérdésekben. Ezúttal a lakosság egészségügyi ellátását értékelték a választók és a tanácsstagok.

Az MSZMP rókusi szervezetének helyiségében kedden este kezdődött a tanácskozás.

A kórházak, a rendelőintézetek 290 ezer embernek nyújtott gyógyító-megelőző tevékenységét első alkalommal értékeli ilyen széles fórumon a lakosság — kezdte az egészségügyi ellátásról szóló tájékoztatót dr. Bánfalvi Géza, a kórházrendelőintézet igazgatóhelyettese. Az egészségüggyel mindenki szinte nap mint nap kapcsolatba kerül. Nem közömbös, hogy a betegek mennyi idő alatt gyógyulnak fel, elégedettek-e az ellátással és milyen hangulatban térnek vissza munkájukhoz. Szegeden az országos átlaghoz viszonyítva jó színvonalú az egészségügy, de ezen a területen is több pénzre, modernebb épületekre lenne szükség. Az orvosi egyetem hatáskörébe tartozó klinikák is részt vállalnak a kórházak és rendelőintézetek gyógyító-megelőző munkájából. Az egyetem és a városi tanács megállapodása például a röntgenfelvételek egységes elfogadásával jobban kihasználja a rendelkezésre álló műszereket, költségeket.

Még mindig nem megfelelő a szakorvosi ellátás hely szerinti elosztása. Két szakosított rendelőintézet működik; az 1-es számú a Lenin körúton, ehhez Szeged 42 körzete tartozik, a 2-es a Zöld Sándor utcában, ide a város 12 körzetéből és a szegedi járás 39 körzetéből érkeznek a betegek. A körzeti orvosok munkája különösen az újonnan épült városrészekben növekedett meg. Átlagosan évente 11 ezer beteget kezel egy körzeti orvos, közülük négyszázat a lakásán látogatott meg, és 36 személyt utalt be. Az ügyeleti szolgálatot a kórházak, klinikák felosztják egymás között. Számos körzeti rendelő korszerűsítésére került sor, sajnos, a lakásépítés

ütemétől elmarad a körzeti rendelők létesítése. Így például az Északi városrész lakóinak a Föltámadás utcába kell gyalogolni. Mindezek ellenére jobban is fel lehetne használni az üres orvosi órákat. A rendelőintézetekben évente összesen egymillió ötvenezer beteg fordul meg, és 570 ezren mennek el a fogászatokra. Egy betegre 6 és fél perc kezelési idő jut, a fogbeteg-ek ellátása két és fél percig tart. (Ez körülbelül annyi, mintha a város egy lakója hétszer járt volna orvosnál, és legalább háromszor fogorvosnál.)

A kórház a Kossuth Lajos sugárúti 150 éves épületben és a Tolbuhin sugárúton működik. Mivel az előbbiben nincs lift, komoly gond a fekvőbetegek szállítása az ott dolgozóknak. 1980-ra megnő a férőhelyek száma, a Tolbuhin sugárúti 2-es kórházat új, 200 ágyas pavilonnal bővítik ki.

Az orvosi etikai bizottság vizsgálatai kirívó szabálytalanságot nem találtak az elmúlt időszakban. Megállapította, hogy a város lakossága szívesen keresi fel panaszával az egészségügyi dolgozókat, akik kötelességükhez híven a magasabb szintű ingyenes betegellátás ügyét szolgálják.

A beszámoló után elsőnek Becsei Lászlóné kérdezte, mikor lesz körzeti rendelő az Északi városrészben? Kelemen Antalnét az kifogásolta, hogy a József

Attila sugárútiaknak is a Föltámadás utcai rendelőbe kell járni. Lencse János, aki a Lehel utcában lakik, a gyermekkocsi-tárolót hiányolta a gyermekrendelő mellől, és kérdezte, miért nem ellenőrzik alaposabban a betegállományban levőket, Solymosi Lajos tanácsstag hangoztatta, hogy a körzeti orvosok méltányosabban járnának el a betegekkel szemben, ha pontosan elkezdene a rendelőt. Ábrahám Illés az üzemi dolgozók táppénzre utalását sok esetben indokolatlannak tartotta és kérte, hogy az asszisztensek tapintatosabban bánjanak a kezelésre várakozókkal. Lakatos Rudolfné a reumaszakrendelés kibővítését sürgette. Priszlinger István azt kérdezte, hogy nem származik-e hátrányuk a szegedieknek a külföldi betegek itteni kezeléséből.

Az előadó sorra válaszolt a kérdésekre, és feljegyezte a javaslatokat. Elmondta, hogy az Északi városrészben egyelőre nincs lehetőség rendelő építésére, csak a Felsővárosban. A külföldi betegek száma pedig nem haladja meg az egész betegforgalom egy százalékát.

A rókusi tanácskozási központban megjelentek ösztinte véleményükkel, javaslataikkal hasznosan hozzájárultak az egészségügyi ellátásról alkotott reális képzetekhez. Igazolja ezzel a demokratikus jellegű fórum életképességét, létjogosultságát. J. E.

Toxikológiai kollokvium

A növényvédőszer-kutatás és gyártás szerves része a toxikológiai vizsgálat, amely egyszerre szolgálja a gyártás, és a felhasználás biztonságát, valamint a termék exportképességét — hangoztatta Osztrovski György akadémikus, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökhelyettese szerdán Balatonalmádban az első növényvédőszer-toxikológiai kollokviumon. A Ma-

gyar Farmakológiai Tár-saság és a Veszprémi Nehézipari Kutató Intézet szervezésében első alkalommal hívták össze azokat a szakembereket — biológusokat, orvosokat, vegyészeket, matematikusokat — akik e témakörben tevékenykednek. A kétnapos eszmecsere során összegezik tapasztalataikat, s megbeszélnek további feladatokat.

A szervezés és a kezdeti

Az utóvizsgálatok haszna

A túlzott, aprólékos felügyelettel, az agyonellenőréssel a vállalatok, intézmények, üzemek úgy vannak, mint a sorscsapással. Az agyonellenőrzés bizalmatlanságot szül, bürokratikus jelenségeket okoz, jó közösségeket rombolhat szét, ha jól megy a munka, a termelés, kitűnő a munkahelyi légkör és nincs panasz az üzemi demokráciára sem. Sok helyen úgy gondolkoznak és tesznek, az a legjobb ellenőrzés, ha nagyobb önállóságot, de ezzel együtt nagyobb felelősséget is adnak egy-egy üzemegység, gyár, műhely beosztottjainak. Kiiktatják a gyakori számonkérést, s a munka megszokott eredményt produkáló folyamatából a felesleges szigorításokat. Ha minden jól megy... De előfordul, hogy egy-egy üzemben, intézményben, vállalatnál sűrűbben meg kell jelennie az állami ellenőrző szerveknek, a népi ellenőröknek.

Az állami ellenőrzésre, s ezen belül a népi ellenőrzésre sok helyzetfeltáró, értékelő és feladatmeghatározó munka jut. De sosem szigorú vizsgálóbíróként kopogtatnak a gyár, üzem, intézmény kapuján, hanem olyan társként, akik a hibákból való kiút keresésében is partnerei a vizsgált munkahelyeknek. A megyei, városi NEB-ek tevékenységében az operatív megelőző jelleg érvényesül egyre inkább. Mindez az MSZMP XI. kongresszusának határozatán alapul.

Az elmúlt időszak tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a megelőzést jól segítik az utóvizsgálatok is. Persze furcsán hangzik: megelőzés és utóvizsgálat. Az elnevezésből arra lehet gondolni, hogy egy állapotot későn, talán túl későn regisztrálnak, amikor már semmit sem lehet tenni, csak jelentést írni, és azt dossziéba fűzni. Miről van szó?

Mindinkább rendszeresebbé válik egy-egy korábbi témavizsgálat utóellenőrzése. (A KNEB is egyre inkább azt szorgalmazza, minden megyébe az utóvizsgálatok száma tovább gyarapodjon.) Ilyenkor az adott témában párt- és állami határozattá, vállalati intézkedéssé elfogadott népi ellenőrzési javaslat sorsát — végrehajtását, vagy a végrehajtásának elmaradását — nézik meg. Újból napirendre tűzik, hogy egy-egy kérdésben, amire határozat, vagy tucatnyi okos gondolat született, változott-e a helyzet, milyen előrelépés történt. De arra is kíváncsiak, nem alakulnak-e esetleg úgy a körülmények, hogy ismétlenül előállhat olyan állapot, ami miatt először kellett a népi ellenőröknek felkeresni az intézményt, vagy vállalatot. Az igen hasznos eredményt hozó utóvizsgálatoknak hosszú a sora. Hivatkozni lehetne a legutóbbi időszak tapasztalataira, hiszen a Szegedi Járási Építőipari Szövetkezetenél, vagy a Gépjárműipari Szövetkezetenél folytatott utóellenőrzések azt bizonyítják, érdemes figyelemmel kísérni a korábban nehezebb időket átélt vállalatokat, intézményeket, szövetkezeteket.

Manapság sem ritka, hogy a népi ellenőröknek nem egyszer, nem is kétszer, ha-

nem négyszer is kopogtatni kell egy-egy üzemben, intézményben. Úgy tűnik, fokozottabb a társadalmi igény, hogy jobban figyeljünk az ellátásra.

Először a 60-as években, majd 1972-ben a KNEB országos vizsgálat keretében foglalkozott a lakosság bútorállításával. 1972-ben a KNEB azt javasolta, hogy az illetékesek összehangolt fejlesztéssel teremtsék meg a bútortermelés és a faipar közötti kooperációt, hozták létre az értékesítéshez szükséges kereskedelmi hálózatot, gondoskodjanak a bútortermelés bővítéséről, a minőség javításáról, s nem utolsósorban a lakossági reklamációk elintézéséhez szükséges garanciális javítóhálózat létrehozásáról, és törődjenek többet a bútortermelésmentes szállítással. Az alapvizsgálat óta javult a bútorállítás. A minőség és a választék azonban még nem felel meg a keresletnek, s az ipari rekonstrukciók után elvárható színvonalnak. A bútortermelés 20—30 százaléka sérülten érkezik a vásárlókhoz. Akadozik a garanciális javítás, a szervizszolgáltatás. Most az ellenőrzés, az utóvizsgálat azt tárja fel, hogy az alapvizsgálat javaslatait hogyan valósították meg, és milyen további teendőkre, intézkedésekre van szükség. Az utóvizsgálat kiterjed a faiparra, a bútortermelésre, a javítószolgálatra, a bútorállítás végző vállalatokra és az értékesítéssel foglalkozó kereskedelmi vállalatokra. (Remélhetőleg a harmadszori vizsgálat után még kevesebb panasz lesz a lakosságnak a bútorállításra Csongrád megyében is.)

A szegedi népi ellenőrzési bizottság olyan tapasztalatokkal rendelkezik, hogy a sorozatos utóellenőrzések nem mindig áldásosak, s kevés a hasznuk. A vizsgált szervek korán napirendre térnek a fellejtett gondok felett és nemigen törekszenek a korrekcióra. Így az utóellenőrzésnél hasonló problémákat fedeznek fel, olyanokat, amelyekkel az első alkalommal is találkozott már. A vizsgált intézményeknek azonban mindig van felügyeleti szerve. Úgy látszik, itt is hamar elfelejtkeznek a szükséges intézkedések megtételéről, a határozatok végrehajtása, s ezzel együtt a felelősségre vonás elmarad. Hogy mennyire nem ritka jelenség, azt a mindennapi élet is igazolja. Az országgyűlés nyári ülészakán Lázár György, a Minisztertanács elnöke mondotta: „Javítani kell a végrehajtás ellenőrzésének formáit és módszereit is... tömegesen készülnek a kimutatások, beszámoló jelentések, viszont a számonkérés mégis formális, bátortalan, vagy nem ritkán elmarad.”

Félreértés ne essék, az ellenőrző szervek, a népi ellenőrök nem a „fejek vételére” indulnak, amikor számonkérlik, hogy a határozatokat, intézkedési terveket milyen tettek követték. De a felelősség megállapítása nélkül az élet egyetlen területén sem képzelhető el fejlem és fejlődés.

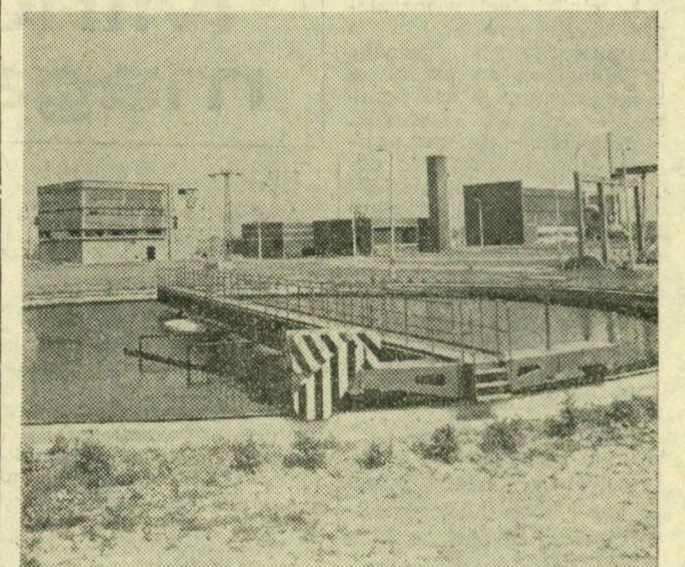
Az utóvizsgálatok haszna a segítés. Útmutatás, támogatás a kiút keresésében. Nem könnyű és nem lebecsülendő feladat.

Halász Miklós

Indiai delegáció hazánkban

Indiai szövetkezeti csúcs-szervek képviselőitében szerdán hazánkba érkezett B. S. Vishwanathan, az Indiai Országos Szövetkezeti Szövetség elnöke és R. L. Jalappa, a szövetkezeti fejlesztési bank elnöke.

Húszezer köbméter vizet tisztít

Szombathelyen elkészült a szennyvíztisztító telep első üze-m, amely naponta húszezer köbméter vizet tisztít meg. A telep berendezései a mechanikai és biológiai tisztítás mellett az iszapkezelőben — vákuumdobszűrőben — víz-telentik az iszapot, és esőkemencében porrá égetik